

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-8/11/ET

Wrocław, 11 lipca 2011 r.

DECYZJA RWR 13 / 2011

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko PRZEDSIĘBIORSTWU USŁUG KOMUNALNYCH VAN GANSEWINKEL-LEGNICA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na: zamieszczeniu we wzorcach umów stosowanych w związku z prowadzoną działalnością w zakresie świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych od osób fizycznych, następujących postanowień:

we wzorcu umownym pn. „UMOWA Nr...”:

- § 5 pkt 3: „*W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną*”;
- § 6 pkt 3: „*Wykonawca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zalegania z płatnością*”;
- § 6 pkt 6: „*Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy*”;

we wzorcu umownym pn. „UMOWA Nr...” obowiązującym wyłącznie na terenie miasta i gminy Chojnów:

- § 10 pkt 1.12 zd.1: „*Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie: 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)*”;
- § 10 pkt 1.12 zd. 2: „*(...) W przypadku pierwszej zaległości zostaje wstrzymane wykonywanie usługi, dalszy brak płatności powoduje rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym i bezzwłoczne skierowanie sprawy do windykacji*”;
- § 5 pkt 3: „*W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną*”;

- § 6 pkt 5: „Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy”;

które są postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone;

i przyjęciu zobowiązania przez PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG KOMUNALNYCH VAN GANSEWINKEL- LEGNICA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy do zaniechania tych działań, **nakłada się obowiązek wykonania tego zobowiązania do dnia 30 września 2011 r.** poprzez zmianę zakwestionowanych postanowień obowiązującego wzorca umowy pn. „UMOWA Nr...” na postanowienia o treści:

- w § 5 pkt 3: „W przypadku nie wykonania usługi lub nie wykonania jej w sposób należyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w terminie do 14 dni od daty kwestionowanej usługi. Niniejsze postanowienie nie wyklucza dalszych uprawnień Zleceniodawcy wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących”
- § 6 pkt 3: „W przypadku nie zapłacenia przez Zleceniodawcę za wykonaną usługę w terminie, Wykonawca po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Zlecającego do zapłaty zaległości może według swego wyboru rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym oraz wstrzymać się z wykonywaniem umowy”
- § 6 pkt 6: „Wszelkie spory powstałe na tle niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwy Sąd Powszechny”

oraz zmianę zakwestionowanych postanowień wzorca pn. „UMOWA Nr...” obowiązującego na terenie miasta i gminy Chojnów na postanowienia o treści:

- § 10 pkt 1.12 zd. 2 „W przypadku nie zapłacenia przez Zleceniodawcę za wykonaną usługę w terminie, Wykonawca po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Zlecającego do zapłaty zaległości może według swego wyboru rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym oraz wstrzymać się z wykonywaniem umowy”
- § 5 pkt 3: „W przypadku nie wykonania usługi lub nie wykonania jej w sposób należyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w terminie do 14 dni od daty kwestionowanej usługi. Niniejsze postanowienie nie wyklucza dalszych uprawnień Zleceniodawcy wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących”
- § 6 pkt 5: „Wszelkie spory powstałe na tle niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwy Sąd Powszechny”

i usunięcie z ww. wzorca § 10 pkt 1.12 zd.1 o treści: „Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie : 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...);”

oraz przedstawienie konsumentom propozycji aneksowania umów istniejących już w obrocie prawnym.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 5 ust.1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887),

-działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG KOMUNALNYCH VAN GANSEWINKEL- LEGNICA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Legnicy, **obowiązek złożenia sprawozdania** o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania do dnia **15 października 2011 r.**

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu, [zw. dalej Prezesem Urzędu], zgodnie z przewidzianymi w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów [dalej: ustawa o ochronie (...)] kompetencjami, przeprowadził postępowanie wyjaśniające (sygn. RWR 403-4/11/ET) w sprawie wstępnego ustalenia, czy treść postanowień wzorców umownych stosowanych przez Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych van Gansewinkel Legnica Sp. z o. o.(dalej też jako: VAN GANSEWINKEL- LEGNICA lub Spółka) z siedzibą w Legnicy nie stanowi naruszenia przepisów przytoczonej ustawy, uzasadniającego wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których stanowi art.24 ust. 1 i 2 tej ustawy.

Na podstawie zebranego w postępowaniu wyjaśniającym materiału dowodowego stwierdzono, iż treść wzorców umownych stosowanych przez tego przedsiębiorcę zawiera zapisy mówiące o:

- prawie zlecniodawcy do dokonania reklamacji usług w terminie 7 dni od daty usługi;
 - możliwości rozwiązania umowy przez Zleceniobiorcę w każdym momencie w przypadku zalegania z płatnością za wykonane usługi przez Zlecniodawcę;
 - prawie do naliczania przez Wykonawcę kosztów związanych z upomnieniami do zapłaty w kwocie: 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne;
 - rozstrzygnięciu wszelkich powstałych sporów przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy;
- które mogą być zbieżne z brzmieniem postanowień uznanych za niedozwolone.

W związku z powyższym - postanowieniem nr 78/2011 z dnia 21.03.2011 r. - Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA z siedzibą w Legnicy praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o których stanowi art. 24 ust.1 i 2 pkt 1) wymienionej ustawy, polegających na: zamieszczeniu we wzorcach umów stosowanych w związku z prowadzoną działalnością w zakresie świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych od osób fizycznych, następujących postanowień: we wzorcu umownym pn. „UMOWA Nr ”:

- § 5 pkt 3: „*W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną*”;
- § 6 pkt 3: „*Wykonawca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zalegania z płatnością*”;
- § 6 pkt 6: „*Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy*”;

we wzorcu umownym pn. „UMOWA Nr...” obowiązującym na terenie miasta i gminy Chojnów:

- § 10 pkt 1.12 zd.1: „*Za nieterminowa zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie : 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)*”;
- § 10 pkt 1.12 zd. 2: „*(...)W przypadku pierwszej zaległości zostaje wstrzymane wykonywanie usługi, dalszy brak płatności powoduje rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym i bezzwłoczne skierowanie sprawy do windykacji*”;
- § 5 pkt 3: „*W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną*”;
- § 6 pkt 5: „*Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy*”;

które są postanowieniami umownymi wpisanymi na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, m.in. pod pozycjami:

- **1976** „ Zleceniodawca może składać w terminie jednego tygodnia reklamację w przypadku opóźnienia w wywozie (tel. 38-06-685)” (wyrok SOKiK z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt XVII AmC 430/09);

-**1979** „ Zleceniobiorcy przysługuje prawo rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku kiedy Zleceniodawca spóźnia się z zapłatą za usługi” (wyrok SOKiK z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt XVII AmC 430/09);

-**784** „Spory mogące wyniknąć na tle realizacji niniejszej umowy będą rozstrzygane przez sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy” (wyrok SOKiK z dnia 24 kwietnia 2006 r., sygn. akt XVII AmC 107/04);

-**829** „ W przypadku zalegania z co najmniej dwoma ratami pożyczkodawca może również wystosować / nie częściej niż raz w tygodniu / upomnienie. Każdorazowe wystawienie upomnienia podlega opłacie w wysokości 50,00 zł”. (wyrok SOKiK z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt XVII AmC 103/04);

-**1167** „W przypadku zwłoki w uiszczeniu opłaty abonamentowej Usługodawca może (...) obciążyć Abonenta kosztami upomnień” (wyrok SOKiK z dnia 12marca 2007 r., sygn. akt XVII AmC 1/07);

(dowód: karta 1)

W trakcie postępowania ww. przedsiębiorca w piśmie z dnia 07.04.2011r. odniósł się do zarzutów zawartych w postanowieniu 78/2011 uznając, że treść zakwestionowanych przez Prezesa Urzędu postanowień, w stosowanych przez niego w obu wzorcach umownych godzi w interesy konsumentów. Jednocześnie zobowiązał się do zmiany zakwestionowanych postanowień na postanowienia o treści:

-,W przypadku nie wykonania usługi lub nie wykonania jej w sposób należyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w terminie do 14 dni od daty kwestionowanej usługi. Niniejsze postanowienie nie wyklucza dalszych uprawnień Zleceniodawcy wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących”

-, W przypadku nie zapłacenia przez Zleceniodawcę za wykonaną usługę w terminie, Wykonawca po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Zlecającego do zapłaty zaległości może według swego wyboru rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym oraz wstrzymać się z wykonywaniem umowy”

-,Wszelkie spory powstałe na tle niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwy Sąd Powszechny”

oraz do usunięcia z wzorca umownego pn. „UMOWA Nr...” obowiązującego na terenie miasta i gminy Chojnów postanowienia o treści: *„Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie : 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)”* oraz

które nie godzą w interesy konsumentów.

Ponadto VAN GANSEWINKEL- LEGNICA zobowiązał się wprowadzić nowe postanowienia we wszystkich umowach obowiązujących w dniu wydania decyzji, poprzez ich aneksowanie.

(dowód: karty nr 10-13)

Przedsiębiorca został powiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie.

(dowód: karta 25)

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Strona postępowania: PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG KOMUNALNYCH VAN GANSEWINKEL-LEGNICA Sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy jest przedsiębiorcą zarejestrowanym w Krajowym Rejestrze Sądowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu, IX Wydział Gospodarczy KRS w dniu 28.06.2001 r. pod numerem 0000023438 jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Do podstawowych zadań Spółki należy świadczenie usług w zakresie m.in.:

- gospodarki ściekami oraz wywozu i unieszkodliwiania odpadów, usług sanitarnych i pokrewnych,
- zagospodarowania odpadów,
- zbieranie odpadów innych niż niebezpieczne.
- produkcji pojemników metalowych,
- towarowego transportu drogowego

Działalność związaną z wywozem nieczystości stałych Spółka prowadzi na terenie: 27 gmin, na podstawie 2882 umów podpisanych z odbiorcami indywidualnymi.

(dowód: karty nr 13-18)

2. W obrocie z konsumentami VAN GANSEWINKEL- LEGNICA stosuje 2 wzorce umowne. Wzorzec umowny pn. „UMOWA Nr ”, w którym min. znajdują się postanowienia o treści:

-§ 5 pkt 3: „W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną”;

-§ 6 pkt 3: „Wykonawca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zalegania z płatnościami”;

-§ 6 pkt 6: „Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy”;

oraz wzorzec umowny pn. „UMOWA Nr...” obowiązujący na terenie miasta i gminy Chojnów, w którym min. znajdują się postanowienia o treści:

-§ 10 pkt 1.12 zd.1: „Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie : 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...);”

-§ 10 pkt 1.12 zd. 2: „(...) W przypadku pierwszej zaległości zostaje wstrzymane wykonywanie usługi, dalszy brak płatności powoduje rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym i bezzwłoczne skierowanie sprawy do windykacji”;

-§ 5 pkt 3: „W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną”;

-§ 6 pkt 5: „Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy”;

(dowód: karty 3-4 i 6-7)

3. W rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zamieszczono między innymi następujące klauzule:

- 1976 „ Zleceniodawca może składać w terminie jednego tygodnia reklamację w przypadku opóźnienia w wywozie (tel. 38-06-685)” (wyrok SOKiK z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt XVII AmC 430/09);

-1979 „ Zleceniobiorcy przysługuje prawo rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku kiedy Zleceniodawca spóźnia się z zapłatą za usługi” (wyrok SOKiK z dnia 9 marca 2010 r., sygn. akt XVII AmC 430/09);

-784 „Spory mogące wyniknąć na tle realizacji niniejszej umowy będą rozstrzygane przez sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy” (wyrok SOKiK z dnia 24 kwietnia 2006 r., sygn. akt XVII AmC 107/04);

-829 „ W przypadku zalegania z co najmniej dwoma ratami pożyczkodawca może również wystosować / nie częściej niż raz w tygodniu / upomnienie. Każdorazowe wystawienie upomnienia podlega opłacie w wysokości 50,00 zł”. (wyrok SOKiK z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt XVII AmC 103/04);

-1167 „W przypadku zwłoki w uiszczeniu opłaty abonamentowej Usługodawca może (...) obciążyć Abonenta kosztami upomnień” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007 r., sygn. akt XVII AmC 1/07);

(str.internetowa:www.uokik.gov.pl/pl/ochrona_konsumentow/niedozwolone_klauzule/rejestr_klauzul_niedozwolonych/).

4. W trakcie postępowania przedsiębiorca - w piśmie z dnia 07.04.2011 r. (data wpływu) przedstawił swoje stanowisko w sprawie zarzutów Prezesa Urzędu, co do naruszenia art. 24 ust.1 i 2 pkt 1) ustawy o ochronie (...), zobowiązując się do podjęcia działań mających na celu zapobieżenie tym naruszeniom poprzez zmianę zakwestionowanych postanowień obowiązującego wzorca umowy pn. „UMOWA Nr...” na postanowienia o treści:

- w § 5 pkt 3: „*W przypadku nie wykonania usługi lub nie wykonania jej w sposób należyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w terminie do 14 dni od daty kwestionowanej usługi. Niniejsze postanowienie nie wyklucza dalszych uprawnień Zleceniodawcy wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących*”
- § 6 pkt 3: „*W przypadku nie zapłacenia przez Zleceniodawcę za wykonaną usługę w terminie, Wykonawca po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Zlecającego do zapłaty zaległości może według swego wyboru rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym oraz wstrzymać się z wykonywaniem umowy*”
- § 6 pkt 6: „*Wszelkie spory powstałe na tle niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwy Sąd Powszechny*”

oraz zmianę zakwestionowanych postanowień wzorca pn. „UMOWA Nr...” obowiązującego na terenie miasta i gminy Chojnów na postanowienia o treści:

- § 10 pkt 1.12 zd. 2 „*W przypadku nie zapłacenia przez Zleceniodawcę za wykonaną usługę w terminie, Wykonawca po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Zlecającego do zapłaty zaległości może według swego wyboru rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym oraz wstrzymać się z wykonywaniem umowy*”
- § 5 pkt 3: „*W przypadku nie wykonania usługi lub nie wykonania jej w sposób należyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w terminie do 14 dni od daty kwestionowanej usługi. Niniejsze postanowienie nie wyklucza dalszych uprawnień Zleceniodawcy wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących*”
- § 6 pkt 5: „*Wszelkie spory powstałe na tle niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwy Sąd Powszechny*”

i usunięcie z ww. wzorca § 10 pkt 1.12 zd.1 o treści: „*Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie : 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)*”;

(dowód: karta 10-13)

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zagrożenie interesu publicznoprawnego.

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy *o ochronie (...)* jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy korzystają lub będą korzystać z usług odbioru nieczystości stałych świadczonych przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie *o ochronie (...)*.

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”, natomiast art. 24 ust. 2 pkt 1 tej ustawy określa, iż „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego. (...)”

Do stwierdzenia praktyki o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* konieczne jest wykazanie, iż przedsiębiorca stosuje we wzorcu umownym postanowienia, które zostały wpisane do prowadzonego przez Prezesa Urzędu rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych a także sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów „za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego”.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479³⁶ — 479⁴⁵ k.p.c.) dokonuje się niezależnie od tego, czy postanowienia wzorca były, czy też nie były zastosowane przy konkretnej umowie. Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie — Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo**

zakazanego. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 kp.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)*”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.ok.ik. [obecnie art. 24] obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.ok.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)*”.

Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej i stąd niedozwolone będą także takie postanowienia umów, które mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Do takich podmiotów zalicza się bez wątpienia podmiot będący stroną postępowania, gdyż jest to spółka prawa handlowego wpisana do rejestru przedsiębiorców. Zachowania niniejszego podmiotu podlegają zatem kontroli dokonywanej na gruncie ustawy *o ochronie(...)*.

Jak już wskazano wyżej, przedmiotem niniejszego postępowania jest uprawdopodobnienie, że wyżej wymienione, zakwestionowane przez Prezesa Urzędu postanowienia wzorców umownych stosowanych przez VAN GANSEWINKEL- LEGNICA w obrocie konsumenckim, są tożsame z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego* min. pod pozycjami: 1976, 1979, 784, 829, 1167.

Postanowienie ograniczające prawo Zleceniodawcy do wniesienia reklamacji usługi w terminie 7 dni.

W stosowanych przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA wzorcach umownych znajduje się postanowienie o treści: „*W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zlecającemu przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni. Reklamacje wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną*”.

Zgodnie z art. 385¹ § 1 *Kodeksu cywilnego*, postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Konsument, jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. W szczególności interesy konsumentów naruszają w sposób rażący działania przedsiębiorcy sprzeczne z

przepisami prawa.

W ocenie Prezesa Urzędu, zakwestionowane powyżej postanowienie jest tożsame z postanowieniem niedozwolonym, wpisanym do Rejestru pod pozycją 1976: „Zleceniodawca może składać w terminie jednego tygodnia reklamację w przypadku opóźnienia w wywozie (tel. 38-06-685)”, ze względu na identyczny, niekorzystny dla konsumentów skutek polegający na kształtowaniu praw i obowiązków konsumentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszający ich interesy (art. 385¹ § 1 k.c.) oraz ograniczeniu odpowiedzialności przedsiębiorcy względem konsumenta za nienależyte wykonanie lub niewykonanie zobowiązania (art. 385³ pkt 2 k.c.). Analiza porównawcza zakwestionowanego postanowienia wzorca umowy oraz cytowanego powyżej postanowienia wpisanego do Rejestru wskazuje, że kwestionowane postanowienie wyczerpuje przesłanki postanowienia uznanego za niedozwolone. W wyroku z dnia 9 marca 2010 r. (sygn. akt XVII AmC 430/09) sąd podzielił stanowisko Prezesa UOKiK uznając możliwość składania reklamacji w ciągu tygodnia za termin zbyt krótki „ (...) w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności wyłączają lub istotnie ograniczają odpowiedzialność względem konsumenta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. Zdaniem Sądu, zapis ten, co słusznie podniósł Prezes UOKiK, wprowadza rażąco krótki termin składania przez konsumenta reklamacji na nienależyte wykonanie umowy przez zleceniobiorcę, a nadto może wywołać u konsumenta mylne wrażenie, że po upływie jednego tygodnia traci on prawo dochodzenia roszczeń z tytułu nienależytego wykonania umowy”

Zakwestionowany zapis znajdujący się we wzorcach umownych stosowanych przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA nie ma wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia jego treści prowadzi do wniosku, że mieści się on w hipotezie przytoczonej klauzuli niedozwolonej - wyznaczony zaś przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA siedmiodniowy termin składania reklamacji w przypadku niewykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty należy uznać za zbyt krótki.

Powyższe skutkuje uznaniem, że uprawdopodobniono bezprawność działania przedsiębiorstwa, polegającą na stosowaniu w obrocie konsumenckim wzorców umów zawierających postanowienie, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Postanowienia przyznające przedsiębiorcy prawo do jednostronnego rozwiązania umowy bez uprzedniego wezwania do spełnienia świadczenia

VAN GANSEWINKEL-LEGNICA w stosowanych przez siebie wzorcach umownych stosuje postanowienia o treści: „Wykonawca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zalegania z płatnością” oraz „(...) W przypadku pierwszej zaległości zostaje wstrzymane wykonywanie usługi, dalszy brak płatności powoduje rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym i bezzwłoczne skierowanie sprawy do windykacji”

W orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zakwestionowano postanowienia wzorców umów, na mocy których umowa zostaje rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym bez obowiązku wcześniejszego powiadomienia konsumenta w sytuacji np. opóźnienia się klienta z zapłatą świadczenia. W umowach o charakterze wzajemnym, odstąpienie przez przedsiębiorcę od umowy bez uprzedniego wezwania konsumenta do spełnienia świadczenia jest sprzeczne bowiem z art. 491 k.c, który stanowi, że jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Chociaż powyższy przepis posiada charakter dyspozytywny, to jednak jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z jego dobrych obyczajów (art.385¹ § 1 k.c.).

Wydając wyrok w dniu 9 marca 2010 r. w sprawie uznania za niedozwolone postanowienia wpisanego do Rejestru pod poz. 1979 (sygn. akt XVII AmC 430/09) o treści: *„Zleceniodawcy przysługuje prawo rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w przypadku kiedy Zleceniodawca spóźnia się z zapłatą za usługi”* w uzasadnieniu wyroku Sąd podzielił przedstawione w pozwie stanowisko Prezesa Urzędu, iż: *„nie precyzuje ono jaki okres opóźnienia w zapłacie uprawnia Zleceniobiorcę do rozwiązania umowy, co w istocie daje mu prawo do dokonywania jednostronnej wiążącej interpretacji umowy”*. Sąd uznał również, że *„Prezes UOKiK słusznie zwrócił uwagę na fakt, iż wbrew powszechnie panującym obyczajom kupieckim umowa nie przewiduje - przed zastosowaniem w/w sankcji - dodatkowego wezwania do zapłaty (...) Podtrzymując rozważania prezentowane w odniesieniu do poprzedniej klauzuli, Sąd zważył, iż podkreślenia wymaga fakt, iż pozwana w ogóle nie bierze pod uwagę sytuacji losowych jakie mogą spotkać każdego człowieka. Nie rozróżniając powodów z których konsument popadł w zwłokę, pozwana ustaliła najsurowszą z możliwych sankcji, a więc rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia. Oznacza to w praktyce, iż konsument, nie z własnej winy, może zostać pozbawiony usługi w zakresie utrzymywania porządku i czystości praktycznie z dnia na dzień. Taki zapis, zdaniem tutejszego Sądu, narusza równowagę kontraktową stron, jest sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interesy konsumentów”*.

W opinii Prezesa Urzędu stosowane przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA, zakwestionowane w niniejszej sprawie postanowienia wzorców umownych o treści: *„Wykonawca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zalegania z płatnością”* oraz *„(...) W przypadku pierwszej zaległości zostaje wstrzymane wykonywanie usługi, dalszy brak płatności powoduje rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym i bezzwłoczne skierowanie sprawy do windykacji”*, również przewidują rozwiązanie umowy bez konieczności uprzedniego wezwania konsumenta do spełnienia świadczenia w określonym terminie pod rygorem rozwiązania umowy, a w związku z tym wywołują te same skutki prawne co przytoczone wyżej postanowienie z rejestru. Analiza porównawcza obu postanowień z treścią postanowienia wpisanego do rejestru wskazuje na jednoznaczność zawartych w nich treści, której nie naruszają odmienności wynikające z użytych zwrotów i wyrazów.

W związku z tym, mimo różnic w sformułowaniu treści, wskazane postanowienia występujące we wzorcach umownych stosowanych przez VAN GANSEWINKEL-LEGNICA należy uznać za tożsame z klauzulą wpisaną do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod poz. 1979.

Postanowienie narzucające właściwość sądową w przypadku wystąpienia sporów.

W wyroku z dnia 24 kwietnia 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 107/04), SOKiK uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis, który następnie został wpisany pod poz. 784 do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone o treści: *„Spory mogące wyniknąć na tle realizacji niniejszej umowy będą rozstrzygane przez sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy”*. W Rejestrze znajduje się więcej tego typu postanowień, które uznano za niedozwolone, np. pod poz. 41, na podstawie wyroku z dnia 31 stycznia 2003 r. (sygn. akt XVII Amc 31/02) gdzie SOKiK uznał za niedozwolone postanowienie umowne zapis o treści: *„Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zlecenie”*, czy pod poz. 596, zgodnie z wyrokiem z dnia 17 października 2005 r. (sygn. akt XVII AmC 78/04) SOKiK uznającym za niedozwolone postanowienie umowne zapis: *„Wszelkie spory między Biurem i Uczestnikiem w sprawach zawartej między nimi umowy są rozstrzygane przez rzeczowo właściwy Sąd w Nowym Sączu”*. Zgodnie z orzecnictwem, taka treść postanowień narzuca właściwość sądową w przypadku wystąpienia sporów i stanowi niedozwolone postanowienie umowne określone w art. 385³ pkt 23 k.c., tj. m.in. narzucające rozpoznanie sprawy przez sąd, który wedle ustawy nie jest miejscowo właściwy. Należy wskazać, iż kwestię właściwości sądu w sprawach cywilnych określają

przepisy *k.p.c.* i zgodnie z art. 385³ pkt 23 *k.c.* nie mogą być one w tym zakresie wyłączane, ponieważ mogą stanowić dodatkową dolegliwość dla konsumenta a także ograniczać realizację przysługujących mu praw.

Nie ulega wątpliwości, że występujące we wzorcu umownym stosowanym przez VAN GANSEWINKEL- LEGNICA postanowienie o treści: „*Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy*”, w ten sam sposób kształtuje stosunki między stronami umowy w zakresie właściwości sądowej w przypadku występowania sporów. Narzuca bowiem rozpoznanie sprawy przez sąd, który nie zawsze będzie miejscowo właściwy i może stanowić dolegliwość dla konsumentów.

W związku z tym analiza porównawcza wskazuje na jednoznaczność treści porównywanych klauzul, której nie naruszają odmienności wynikających z użytych zwrotów i wyrazów.

Postanowienie zastrzegające pobieranie nadmiernie wygórowanych opłat za upomnienia listowne lub telefoniczne w przypadku braku zapłaty za wykonaną usługę.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wielokrotnie zakwestionował postanowienia wzorców umów, które przyznawały przedsiębiorcy nakładanie na konsumenta opłat za wystawienie lub doręczenie upomnienia, których kwota nie wynikała w żaden sposób z rzeczywistych kosztów przez niego poniesionych. Takie postanowienia umowne Sąd uznał za sprzeczne z art. 385³ pkt 17 *k.c.*, zgodnie z którym za niedozwolone postanowienie umowne uważa się w szczególności to, które nakłada na konsumenta, który nie wykonał zobowiązania lub odstąpił od umowy, obowiązek zapłaty rażąco wygórowanej kary umownej lub odstępnego. Przykładem tego są postanowienia wpisane do Rejestru pod poz. 829 o treści: „*W przypadku zalegania z co najmniej dwoma ratami pożyczkodawca może również wystosować / nie częściej niż raz w tygodniu / upomnienie. Każdorazowe wystawienie upomnienia podlega opłacie w wysokości 50,00 zł*” (wyrok SOKiK z dnia 27 kwietnia 2005 r., sygn. akt XVII AmC 103/04) oraz postanowienie 1167 o treści: „*W przypadku zwłoki w uiszczeniu opłaty abonamentowej Usługodawca może (...) obciążyć Abonenta kosztami upomnień*” (wyrok SOKiK z dnia 12 marca 2007 r., sygn. akt XVII AmC 1/07). W wyroku z dnia 12 marca 2007 r. Sąd przyznał rację Prezesowi Urzędu, który w pozwie podał: „*(...) operator uzyskuje od konsumenta korzyści, których by nie otrzymał, gdyby nie zalegał z płatnością. Takie uregulowanie wzajemnych praw i obowiązków na wypadek zwłoki konsumenta w zapłacie opłaty abonamentowej jest wykorzystaniem przez operatora posiadanej przewagi kontraktowej dla narzucenia konsumentowi niekorzystnego postanowienia w celu uzyskania przez operatora nieuzasadnionych korzyści.*”

W opinii Prezesa Urzędu zakwestionowane w niniejszym postępowaniu postanowienie o treści „*Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie: 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)*” wywołuje identyczne skutki dla konsumenta jak wskazane wyżej postanowienia wpisane do Rejestru, tj. przewiduje zbyt wysokie, niczym nie uzasadnione opłaty związane z upomnieniem w przypadku braku zapłaty.

W związku z powyższym, mimo pewnych różnic w sformułowaniu treści postanowienie umowne zakwestionowane przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu należy uznać za tożsame z ww. klauzulami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone na podstawie wyroków Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Reasumując powyższe, należy uznać za uprawdopodobnione, iż wymienione w punkcie I sentencji niniejszej decyzji postanowienia mieszczą się w hipotezach klauzul wpisanych do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone:

- postanowienie: „*W przypadku nie wykonania usługi lub wykonania jej w sposób nienależyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo do wniesienia reklamacji w terminie 7 dni od daty usługi.*”

Reklamacje wniesione po powyższym terminie nie będą uwzględniane, a usługa będzie uznana za wykonaną”, w klauzuli zamieszczonej pod nr 1976;

- postanowienie: „*Wykonawca zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zalegania z płatnością*” oraz postanowienie „*(...)W przypadku pierwszej zaległości zostaje wstrzymane wykonywanie usługi, dalszy brak płatności powoduje rozwiązanie umowy w trybie natychmiastowym i bezzwłoczne skierowanie sprawy do windykcji*”, w klauzuli zamieszczonej pod nr 1979
- postanowienie: „*Wszelkie spory rozstrzygane będą przez Sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy*”, w klauzuli zamieszczonej pod nr 784;
- postanowienie: „*Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie : 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)*”, w klauzulach zamieszczonych pod nr 829 i 1167.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Stosownie do art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* stosowanie postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone jest praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów” należy zaznaczyć, iż ustawa *o ochronie (...)* nie podaje jego definicji, wskazując jednak w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W niniejszej sprawie bez wątplenia mamy do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów, nie tylko tych będących klientami VAN GANSEWINKEL-LEGNICA (ok. 2800 umów), ale i potencjalnych zainteresowanych, którzy mogą zawrzeć z nią umowę dotyczącą świadczenia usług wywozu odpadów stałych na terenie Dolnego Śląska.

Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym zachowanie Spółki nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 28 ust.1 ustawy *o ochronie (...)*, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, ponieważ przedsiębiorca zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wzmiankowanym naruszeniom poprzez wykreślenie ze stosowanego przez siebie wzorca umowy postanowienia o treści: „*Za nieterminową zapłatę Wykonawca Będzie naliczał (...) koszty związane z upomnieniami do zapłaty w kwocie: 4,00 zł za każde upomnienie listowne oraz 6,00 zł za każde upomnienie telefoniczne (...)*” oraz zmianę treści pozostałych zakwestionowanych postanowień na postanowienia o treści:

- „*W przypadku nie wykonania usługi lub nie wykonania jej w sposób należyty, Zleceniodawcy przysługuje prawo wniesienia reklamacji w terminie do 14 dni od daty kwestionowanej usługi. Niniejsze postanowienie nie wyklucza dalszych uprawnień Zleceniodawcy wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących*”

-, *W przypadku nie zapłacenia przez Zleceniodawcę za wykonaną usługę w terminie, Wykonawca po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Zlecającego do zapłaty zaległości może według swego wyboru rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym oraz wstrzymać się z wykonywaniem umowy*”

-, *Wszelkie spory powstałe na tle niniejszej umowy będą rozstrzygane przez właściwy Sąd Powszechny*”.

Analizując przedstawione projekty zmian dokonanych przez przedsiębiorcę w stosowanych przez niego wzorcach umownych Prezes Urzędu uznał, iż nie zawierają już one postanowień mogących godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu tak opracowane zapisy wzorców umownych mogą zostać wprowadzone do obrotu konsumenckiego w miejsce dotychczas obowiązujących. Należy ponadto wskazać, iż zakres zobowiązania przedsiębiorcy obejmuje zarówno zmianę zakwestionowanych postanowień w nowo podpisywanych umowach, jak i w aktualnie obowiązujących. Oznacza to konieczność aneksowania wszystkich umów istniejących w obrocie prawnym, bądź przynajmniej podjęcia przez przedsiębiorcę udokumentowanych działań zmierzających do zmiany wcześniej zawartych umów.

Stosownie do art. 28 ust.2 ustawy *o ochronie (...)* w decyzji, o której mowa w ust.1, Prezes Urzędu może także określić termin wykonania tych zobowiązań. Mając na uwadze ilość aktualnie obowiązujących w obrocie z konsumentami umów, zawierających zakwestionowane w niniejszym postępowaniu postanowienia- termin wykonania zobowiązania Prezes Urzędu określił do dnia 30 września 2011.

W związku z powyższym należało orzec jak w pkt I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy *o ochronie (...)* oraz mając na uwadze zakres działań jakie przedsiębiorca musi podjąć w związku z realizacją nałożonych na niego zobowiązań, za termin wystarczający do złożenia informacji o stopniu ich realizacji Prezes Urzędu uznał dzień 15 października 2011r.

W związku z powyższym, należało orzec jak w pkt II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)*, w związku z art. 479²⁸ § 2 *k.p.c.*, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Otrzymuje:

1. Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych
van Ganswinkel Legnica Sp. z o.o.
ul. Złotoryjska 170
59-220 Legnica